

Fetal İzole Korpus Kallozum Agenezisi ve Prenatal Tanısı

AGENESIS OF THE CORPUS CALLOSUM AND PRENATAL DIAGNOSIS

Filiz ÇİL*, A. Utku ÖZ*, Ayşe POLAT**, Saffet DİLEK*

* Dr., Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD,

** Dr., Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD, MERSİN

Özet

Korpus kallozum agenezisi (KKA) saptanan olgulara yaklaşım ve intrauterin tanı koymadaki güçlüklerin bir olgu nedeni ile literatür eşliğinde tartışılmıştır.

30 yaşındaki olgu kliniğimize infertilite yakınması ile başvurdu. Tedavi sonrası gebelik sağlanmasıyla birlikte prenatal tarama sırasında fetusta izole korpus kallozum agenezisi (KKA) tanısı konularak gebelik termine edildi ve sonrasında histopatolojik olarak da tanı doğrulandı.

KKA, prevalansı ve klinik önemi tam olarak bilinmeyen ve nadir görülen bir fetal anomalidir. Etyolojisi heterojendir ve genetik bozukluklarla olan sık birlikteliği nedeniyle bu olgularda rutin karyotipleme yapılması önerilmektedir. KKA, gerek birlikte görülen ek anomalilerin sıklığı gerekse deneyimli bir obstetrisyenin bile tanısında karşılaşacağı zorluklar nedeni ile önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Korpus kallozum agenezisi, Infertilite, Gebelik

T Klin Jinekol Obst 2004, 14:171-174

Summary

To discuss the approach to the patients with agenesis of the corpus callosum (ACC), and also to discuss difficulties in intrauterin diagnosis in light of current literature due to a case.

A patient who was 30 years old woman presented to our clinic with a complaint of infertility. After the treatment for infertility, she was diagnosed as having fetal isolated ACC during prenatal screening, and the pregnancy was terminated. The diagnosis of ACC was confirmed in the histopathological examination.

Agenesis of the Corpus Callosum (ACC) is an uncommonly seen fetal anomaly that the prevalence, and clinical importance is unknown. Etiology of ACC is heterogenous. Routine karyotype analysis is suggested in these cases because of the association with genetic abnormalities. ACC is important for not only the relationship to increased frequency of fetal abnormalities, but also difficulties in the diagnosis.

Key Words: Agenesis of the Corpus callosum, Infertility, Pregnancy

T Klin J Gynecol Obst 2004, 14:171-174

Korpus kallozum agenezisi (KKA), rutin ultrasonografi incelemeleri ile erken prenatal tanısı mümkün olan ve birlikte görülen ek anomalilerin sıklığı nedeni ile de önemli olan gelişimsel bir bozukluktur. Görülme sıklığı araştırmanın yapıldığı popülasyona ve değerlendirme yöntemlerine göre değişmekle birlikte, literatürde KKA prevalansını genel popülasyonda %0.3-0.7, gelişimsel sorunlar grubunda ise %2-3 olarak bildiren çalışmalar mevcuttur (1).

Etyolojide, heterojen faktörler suçlanmaktadır ve özellikle genetik faktörlerin ön planda olduğu ve otozomal dominant, otozomal resesif ve sekse bağlı kalıtımıla ilgili olabileceği düşünülmektedir (1).

KKA olgularının çoğu sporadik olmakla birlikte bazı genetik hastalıkların ve kromozomal bozuklukların bir komponenti olarak karşımıza çıkabileceği ve pek çok organ sistemini tutan gelişimsel sorunların bir parçası olabildiği gözden kaçmamalıdır.

Bu çalışmada prenatal anomalii taraması sırasında fetal izole KKA ve intraventriküler kanama tanısı konularak gebeliği termine edilen ve sonrasında histopatolojik olarak da tanımlanan bir olgu sunulmaktadır.

Olgu Sunumu

30 yaşında, 5.5 yıllık evli infertil olgu (N.A.) çocuk isteği ile kliniğimize başvurdu. Olgunun ve

eşinin yapılan tetkiklerinde transvajinal ultrasonografide sol overde 20x30 mm. boyutunda endometrioma ile uyumlu bir kistin varlığı dışında patolojik bir bulgu saptanmadı.

Bu bulgularla olguya primer infertilite ve sol overde endometrioma kisti ön tanısıyla laporankopik olarak sol overden kist eksizyonu uygulandı. Yapılan histopatolojik incelemede kistik kitlenin endometrioma olarak değerlendirilmesi üzerine olguya endometriozis odaklarının baskılanması amacıyla 2 ay boyunca bir gonadotropin serbestleştirici hormon (GnRH) analogu olan goserelin 3.6 mg. tedavisi uygulandı.

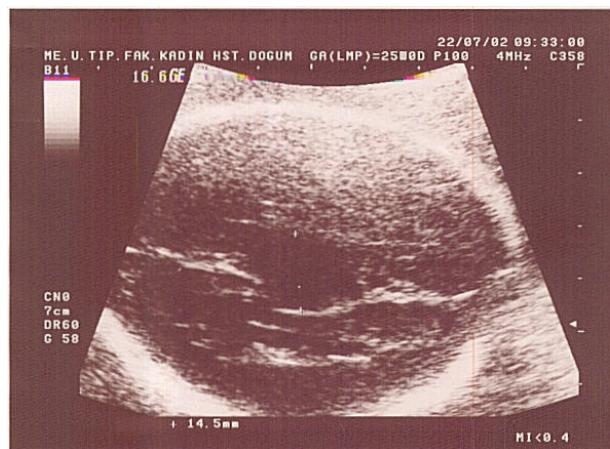
Tedavi sonrası geçen süre içinde olguda spontan gebelik saptandı. Olgunun gebelik izlemleri sırasında yapılan tetkiklerde Toxoplasma Ig G (+), Rubella Ig G(+), CMV Ig G (+) ve triple test normal olarak bulundu.

Olgunun rutin gebelik takipleri sırasında 11. gestasyonel haftada yapılan ultrasonografide fetal nukal translusensi : 1 mm-normal olarak ölçüldü.

Olgunun ikinci trimesterde yapılan triple test sonucu normaldi ve 19. gestasyonel haftada ultrasonografi ile fetal anomalî taraması sırasında kavum septum pellisidumun ve korpus kallozumun görüntülenmemesi (Resim 1), lateral ventrikül genişliğinde artış olduğunun (12.9 mm) görülmesi (Resim 2), bilateral koroid plexus kisti saptanması, 3. ventrikülde yukarı doğru yerleşme ve gözyaşı (tear drop) görüntüsünün varlığı nedeni ile fetal KKA tanısı konuldu. Ailenin de onayı ile bu haftada fetal karyotip tayini amacı ile amniosentez yapıldı. 22. gestasyonel haftada amniosentez sonucu 46 XX (normal) olarak bulundu.

Olgunun izlemi sırasında 22. gestasyonel haftada ultrasonografi incelemesinde, santral intraventriküler alanda 19x15 mm kistik yapıda intraventriküler kanama alanı saptanması üzerine; ailenin isteği ve akademik kurul onayı ile 22. gestasyonel haftada gebelik sonlandırıldı.

Terminasyon sonrası yapılan otopsi sonucunda KKA ve intraventriküler kanama tanısı histopatolojik olarak da doğrulandı ve fetusta ek başka bir anomaliye rastlanmadığı patologlar tara-

Resim 1. Korpus kallosum agenezisinin axiel planda ultra-sonografik görüntüsü.

Resim 2. Dilate lateral ventrikülerin (12.9 mm.) görünümü.

findan rapor edilerek olgu izole KKA olarak değerlendirildi (Resim 3).

Olgu bu gebeliğinin terminasyonundan 8 ay sonra spontan olarak gebe kaldı ve normal bir izlem sonrası sağlıklı bir kız çocuğa sahip oldu.

Tartışma

Korpus kallozum; gebeliğin 12-18. haftalarında interventriküler foramenin (foramen monroe) anteriorunda gelişir ve ultrasoundla değerlendirilmesi ancak 18-20. gebelik haftalarında mümkün olabilmektedir. Dolayısı ile KKA'nın midgesetasyon öncesinde ultrasonografik görüntülenmesi mümkün olmamakta ve ancak 20. gestasyonel haftadan sonra prenatal tanısı konulabilmektedir. Ancak deneyimli bir uzmanın bile tanıda zorluklarla karşılaşabileceği unutulmamalıdır.

Resim 3. Fetusin patolojik tetkiki sırasında beyinin koronal kesitinde, lateral ventriküler boynuz şeklini almış ve orta hatta korpus kallozum izlenmiyor.

Etyolojide heterojen faktörler suçlanmakta ise de özellikle genetik faktörlerin üzerinde durulmaktadır ve otozomal dominant, otozomal resesif ve sekse bağlı kalıtmıla ilgili olabilecegi düşünülmektedir. Bununla birlikte KKA saptanan olgular, mendelian bir sendromun parçası olarak ya da izole bir tablo ile de karşımıza çıkabilir (1).

KKA'lı olgularda kromozomal bozuklukların (özellikle trizomi 18 ve trizomi 8), %20 gibi yüksek oranlarda saptandığı bildirilmektedir (1). Dolayısı ile bu olgularda rutin fetal karyotip tayini yapılması önerilmektedir. Literatürde KKA ile birlikte gösterdiği saptanan diğer kromozomal bozukluklar ise; 13 q mozaik delesyonu, 8 p inverted duplikasyonu ve X'e bağlı hidrosefalidir.

Çeşitli polimalformatif sendromlar da (kromozomal ya da tek gen bozuklukları) KKA ile birlikte görülebilmektedir. Bunlardan bazıları şunlardır; Aicardi sendromu, Andermann sendromu, Akrokallozal sendrom, CRASH sendromu, Adams Oliver sendromu, Shapiro's sendromu. Bu sendromların ileri moleküller araştırılması KKA'nın etyolojik heterojenitesini anlamamızda faydalı olabilir.

Son yıllarda yapılan bazı çalışmalarda KKA'nın intrauterin infeksiyonlarla da ilişkili olabileceği üzerinde durulmaktadır. Mehta ve arkadaşlarının bir çalışmasında KKA ile konjenital sitomegalovirus infeksiyonunun ilişkisi bildirilmiş-

tir (2). Çalışmamızda ise olgunun enfeksiyon belirteçlerinde herhangi bir patoloji saptanmaması nedeni ile etyolojide enfeksiyöz bir nedenin varlığı düşünülmeli.

Tanıda rutin ultrasonografi incelemesi sırasında kavum septum pellicidumun görüntülenmemesi ve atrium genişliğinin artmış olması, KKA açısından uyarıcı olmalıdır. Bilindiği üzere ventriküломegalı, farklı klinik seyirler gösterebilen heterojen bir hastalık grubu ile ilişkilidir ve ventriküllerin değişen derecelerde dilatasyonuna bir çok fetal anomalide de rastlanabilmektedir. Lateral ventriküllerde minimal dilatasyon saptanan bazı şüpheli durumlarla karşılaşıldığında ise diğer sistemlerin de değerlendirilmesi için ayrıntılı bir tarama yapılması ve ventriküломegalinin derecesinin yakın izlemi, varolan anomalinin erken teşhisi açısından önemlidir.

Ultrasonografik tarama sırasında midkoronal ve midsagittal planda korpus kallozumun görüntülenmemesi tanı koymak bir özellikdir ve interhemisferik fissürde genişleşme ile birlikte 3. ventrikülün yukarı planda yer değiştirmesi de obstetrisyen için uyarıcı olmalıdır. Ayrıca aksiyel planda yapılan incelemede atrium ve oksipital boynuzlarının dilatasyonu ile birlikte lateral ventrikül gövdelerinin ayırik olarak saptanması göz yaşı (tear drop) görüntüsünü oluşturur ve KKA'lı olguların çoğunda var olan bu görüntüye fetal beyin diğer anomalilerinde rastlanmadığı çeşitli çalışmalarda rapor edilmiştir. Bilindiği gibi korpus kallozum, hemen altında yerleşen kavum septum pellucidum ile gerek anatomik gerekse embriyolojik açıdan yakın ilişki içindedir dolayısı ile KKA saptanan olgularda kavum septum pellicidumun da gelişimin geri kaldığı görülmektedir.

Verteks prezentasyonundaki olgularda görüntüleme zor olabileceğinden şüphelenilen olgularda transvaginal ultrasonografinin kullanılması faydalı olabilir. Renkli doppler görüntülemesi ile arteria cerebri anteriorun dallanmasının anormal olduğunu görmemesi de tanıda kullanılabilen bir özellikdir.

KKA'nın, komplet ve inkomplet olmak üzere 2 tipi mevcuttur. Komplet KKA, hatalı embriogenezden kaynaklanan bir malformasyon olarak

tanımlanmaktadır. İnkomplet tip ise korpus kallozum disgenезisi olarak da adlandırılır ve korpus kallozumun kaudal bölümünün (korpus ve splenum) değişik derecelerde eksikliği söz konusudur. Fetal gelişimin herhangi bir evresinde ortaya çıkan aksamanın bu patolojiye neden olabileceği düşünülmektedir.

KKA klinikte; pek çok organ sisteminin etkilendiği gelişimsel bozuklıkların bir komponenti olarak karşımıza çıkabildiği gibi bazen de ek başka bir anomalinin bulunamadığı ve izole KKA olarak tanımlanan biçimde olabilir (3).

Prognozun tahmini açısından tanı konulduktan sonra bu 2 tipin ayrimının yapılması önemlidir. Çünkü başka gelişimsel anomalilerin eşlik ettiği KKA olgularında prognoz var olan malformasyonların tipi ve ciddiyetine göre değişmekte birlikte izole olgularda prognoz genellikle iyidir.

Izole KKA'lı olgularda genellikle normal ya da sınırlı mental gelişim beklenir. Coğunlukla herhangi bir klinik bozukluk bulunmayan bu olgularda, çeşitli nörolojik bozuklıklar, epileptik nöbetler, davranış ve dikkat bozuklukları, ifade ve öğrenme güçlüğü, antisosyal kişilik, şizofreni, otizm gibi patolojilerin insidansının arttığı iddia edilmektedir.

Bazı asemptomatik izole KKA olgularında ise tanı ancak hayatın ileri dönemlerinde serebral spesifik görüntüleme yöntemleri ile rastlantısal olarak konulabilmektedir. Literatürde Alzheimer tipi demans tanısı konulan ve hastalık öncesinde normal fonksiyona sahip olup serebral bilgisayarlı tomografide rastlantısal olarak saptanan izole KKA'lı vakalar rapor edilmiştir (4).

Bu bağlamda fetal izole KKA tanısı konulan olgulara yaklaşımın ne olması gerektiği bugünkü bilgiler ışığında hala netlik kazanmamışsa da genel görüş olguların fetal ve postnatal dönemde de sık olarak takip edilmesidir. Çünkü literatürdeki bilgiler kısa süreli takipleri ve retrospektif vaka çalışmalarını içerdiginden bu olguların uzun dönemdeki prognozlarının ne olacağı net olarak aydınlatılamamıştır.

Çalışmamızda, 22. gestasyonel haftada karyotip tayini normal olarak gelmiş ancak fetal izlem sırasında bu haftada yapılan ultrasonografide,

FETAL İZOLE KORPUS KALLOZUM AGENEZİSİ VE PRENATAL TANISI

fetusta intrakranyal kanama saptanmıştır. Bilindiği üzere nadir görülen ve çoğunuğu intraventriküler olarak gelişen bu patojinin bulunduğu fetuslarda prognoz genellikle kötüdür. Literatürde prenatal olarak fetal intraventriküler kanama saptanan 3 olguya içeren bir çalışmada, izlemde yenidoğanların hiçbirinin yaşamadığı bildirilmiştir (5).

Dolayısı ile fetusta izole tip KKA saptanmasına rağmen izlem sırasında fetal intraventriküler kanamanın da gelişmesi üzerine ailenin isteği ve Anabilim Dalı akademik kurul kararı ile gebelik sonlandırılmıştır.

Sonuç olarak KKA, erken intrauterin dönemde tanısı güç olan ve izole olgularda uzun dönemde prognozun belirsizliği nedeni ile önemli bir patolojidir.

Bu çalışmada rutin prenatal tarama sırasında, fetal KKA'ni düşündüren ultrasonografik bulgulardan şüphelenildiğinde, prognozun belirlenmesi amacı ile izole ve komplike tipin ayırıcı tanısının yapılmasıının önemi vurgulanmaktadır. Ayrıca KKA'lı olgularda kromozomal anomali insidansının yüksekliği ve eşlik edebilecek sendromların saptanması açısından dikkatli ve ayrıntılı bir araştırmayı ve karyotip tayinin gerekliliği açıktır.

KAYNAKLAR

1. Fleischer A, Manning F, Jeanty P, Romero R. Agenesis of the corpus callosum. Sonography in obstetrics and gynecology. Principles & Practice 1996; 18: 383-5.
2. Mehta NM, Hartnoll G. Congenital CMV with callosal lipoma and agenesis. Pediatr Neurol 2001; 24: 222-4.
3. Oyama H, Numaguchi A, Sakurai H, Ichihara K, Ikeda A, Matsushima M, Maeda M, Inoue S, Iizuka H, Endoh O, Shibuya M. A case of central nervous system anomalies associated with congenital heart disease. No To Shinkei 2001; 53: 179-84.
4. Rasgon N, Ananth J, Mena I, Krout B, Boone K. Agenesis of corpus callosum and dementia of the Alzheimer's type: a review and case report. Can J Psychiatry 1994; 39: 429-32.
5. Hiller L 4th, McGahan JP, Bijan B, Melendres G, Towner D. Sonographic detection of in utero isolated cerebellar hemorrhage. J Ultrasound Med. 2003; 22: 649-52.

Geliş Tarihi: 30.09.3003

Yazışma Adresi: Dr. Filiz ÇİL

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi
Kadın Hastalıkları ve Doğum AD,
33079 MERSİN